

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 882974/4

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב דוד גרוזמן, הרב אברהם דב זרביב

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר לאה צינגלאוב)

נגד

הנתבע/ת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד עמוס צדיקה)

הנדון: החזקת ילדים – הסדרי שהות – פסיקת הוצאות משפט בגין זלזול בשעות מפגשי הסדרי שהות שנקבעו

החלטה

בפנינו תביעה להסדרי שהות.

בהחלטת בית הדין מאתמול נקבע כי בית הדין ידון היום בנושאים שונים שעל הפרק.

תגובות באשר לתסקיר הרווחה מיום ' בניסן תשע"ז (6.4.17).

טוענת באת כוח האם: אבקש שלא לדון היום בתסקיר כי לא הספקתי לעיין בו, יש לקיים עוד דיון או הגשת תגובה. יש לזמן את העובד הסוציאלי ולחקור אותו. יש דברים שלא נראים בו, זה חד צדדי ותסקיר נוטה לצד אחד. יש לי שאלות חשובות לעורך התסקיר. הכנתי דיון ברכוש. האם רוצה את המשמורת.

מגיב בא כוח האב: זכותה של באת כוח האם לחקור את העובד הסוציאלי וייקבע דיון מסודר לכך, כדי שלא יהיה פתחון פה לשום צד. האב רוצה את המשמורת. הדברים שכתב העובד הסוציאלי משקפים את ההתנהלות של השנים האחרונות, ואין בו חדש.

ובכן, באשר לתסקיר הרווחה ותביעת משמורת הדדית, ייקבע דיון נוסף, אליו יוזמן אף העובד הסוציאלי מן הרווחה מר [ג].

רכוש

מוסיף בא כוח האב: יש חוות דעת של מר שטרנפלד. על פי האופציה הראשונה, על הבעל לשלם לאישה כ-88,000 ש"ח. יש לנו שאלות לשלוח למומחה, אך התמונה לא תשתנה באופן דרמטי. הכתובה על סך 77,000 ש"ח, אז אין מקום לדון בכתובה כי הסכומים יהיו דומים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מגיבה באת כוח האם: הכתובה בסך 77,770 ש"ח, לבד עיקר כתובה (עיקר כתובה מנה – מציגה הכתובה לבית הדין). נחכה לתשובת ר"ח שטרנפלד ולאחר מכן נציג את עמדתנו בדבר הכתובה לבית הדין.

ובכן, בית הדין יאות להמתין עד לחו"ד הסופית של רואה החשבון, ולאחר מכן יוציא החלטתו.

המבקש ימציא לאקטואר את שאלותיו בתוך 10 ימים מהיום. האקטואר מתבקש להשיב על שאלות ההבהרה בתוך 14 יום מקבלתם.

תשלום עבור שכירות דירה

מוסיפה באת כוח האם: בית הדין החליט בעבר כי אם יתברר שהדירה נשכרה בהסכמת הנתבע, יש מקום לדון על השבת דמי השכירות. הצגתי את כל חוזי השכירות, שהם חידשו כל שנה את החוזה. באוגוסט 2015 רק האישה חתמה כי האיש לא הגיע לחתום, אך הוא עזב את הבית רק כמה חודשים אחר כך, כך שהוא לא התנגד לכך. במשך כל השנים היה להם חשבון משותף, ולא היה חשוב מי חתם על השיק. בשנה זו נתנה האישה את כל השקים אך מהחשבון המשותף. בנובמבר הבעל ביטל את השקים וסגר את החשבון. יש לחייבו בתשלומי השכירות ארנונה חשמן ומים, סך הכל 31,500 ש"ח ועוד ארנונה חשמל ומים, סך הכל 42,144 ש"ח, ומחצית מכך יש לחייבו.

משיב בא כוח האב: לפני הפירוד הם חתמו יחד, אך בשנה אחרונה רק היא חתמה על השקים ועל השכירות. האישה טענה שהבעל חתם על השקים, אך הוכח שהאישה חתמה על השקים, ואז האישה טענה שהבעל נתן לה הרשאה לחתום, אך הם היו פרודים כבר. המשכיר כתב שהאישה חתמה לבד על החוזה, והיא אמרה שהם נפרדו ושהבעל לא יגור עוד בדירה. כך שבעת השכירות הם היו פרודים, האישה חתמה לבד על החוזה, אף שבחוזים הקודמים הם חתמו יחד. 4 שקים מהראשונים הוא הספיק לעצור. והיא צריכה להשיב לו 4 חודשי שכירות. הוא לא גר בדירה אז וזה היה אחרי היום הקובע.

בית הדין: מתי עזבת את הבית?

הבעל משיב: עזבתי את הבית לפני חתימת החוזה.

האישה מגיבה: את החוזה בשנה אחרונה עשיתי לבד, הבעל התחמק ולא רצה לחתום. כנראה היתה לו תכנית לעזוב. מכך שהוא לא רצה לחתום ולעשות עוד דברים לכן הבנתי שהוא רוצה לעזוב. הוא בא והלך. בסוף ספטמבר הוא עזב. הוא בא והלך, לא יודעת כמה זמן. הוא לא רצה לבוא ולחתום, ואז נעלם והלך. ראינו בית, והוא התווכח אתי, ארז חפציו והלך. אף שהוא התחמק, עשיתי את החוזה כי יש לי 4 ילדים. הוא עזב וחזר אף קודם.

ובכן, לאור הצהרת האם כי האב לא הסכים לחתום על החוזה, ולכן היא ערכה אותו לבד, ולאור הפסיקה שכבר ניתנה בעבר כי האב פטור ממזונות האם עבור התקופה הנ"ל, בית הדין אינו מוצא עילה לחייב את האב בשכירות הדירה ששכרה האם לבדה עבורה ועבור ילדיה או בתשלומים נוספים שדרשה האם, מלבד חובו עבור הילדים, זאת שילם דרך חיובו במזונות ילדיו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביטול קנסות

מוסיפה באת כוח האם: הוטל על האם בעבר קנס של 400 ש"ח. עיקלו לה את חשבון הבנק בשל הקנס. סך הכל 700 ש"ח קנס. לא העלנו זאת בפני בית הדין הגדול. בינתיים זה עלה ל-2000 ש"ח כי היא לא שלמה משום שאין לה מהיכן לשלם. נבקש לבטל את הקנס. ובכן, בית הדין אינו מוצא עילה לביטול קנסות שהוטלו בגין הפרות הסדרי ראייה, וכל שכן לאור האמור בסיומה של החלטה זו.

הסדרי שהות ביום עצמאות

מוסיפה באת כוח האם באשר ליום עצמאות: נבקש כי ביום עצמאות הבן יהיה אצל האם. בשנה שעברה הוא היה אצל האב.

מגיב בא כוח האב: הוגשו בקשות רבות בעניין הפרות, בית הדין הבהיר עמדתו, האישה לא מפנימה בהעדר סנקציה, הגשנו בקשה באשר להפרות, אך האישה התחכמה והלכה לבית משפט, והחלטת בית המשפט מדברת בעד עצמה. נסכים שביום העצמאות הבן יהיה אצל האם, במסגרת איוון שנה שעברה, וכך היה בפסח וכך צריך להיות.

ובכן, לאור ההסכמה, בית הדין מאשר כי ביום עצמאות שנה זו, הבן יהיה עם האם.

בית הדין משבח את באי כוח ההורים על ההגעה להסכמות ברוח טובה באשר להסדרי שהות ביום זה.

טענות באשר להפרות הסדרי שהות – פסיקת הוצאות

באשר לטענות האב להפרות הסדרי ראייה (הודעת האב מאתמול), בית הדין ביקש את תגובת האם.

וזו תגובתה: באשר ליום כ"ט אדר תשע"ז (27.3.17) (טענה לאיחור של שעה) מגיבה האם, אני מאחרת ולא יכולה אחרת. אני תלויה בהרבה גורמים. יש עוד ילדים שתלויים בי. יש לי נסיעות באוטובוסים, לפעמים יש עיכובים בדרך, אני לא נוסעת ברכב פרטי. תמיד הבאתי את הילד. לפעמים הייתי חולה. פעם אחת הציצית של הילד התלכלכה. אף הוא מאחר עם הילד. באשר ליום ג' ניסן תשע"ז (30.3.17) (טענה לאיחור של שעה), שם איחרתי כי יש פקק קבוע. עליתי על האוטובוס מאוחר. לא אוכל לעלות על אוטובוס קודם כי אני אאבד עבודה. הבת מגיעה בשעה 4 עם הסעה. באשר ליום ז' ניסן תשע"ז (3.4.17), יש לי אישור רפואי. שכבתי שבוע בבית, זה קורה. היה לי חום גבוה וכאב גרון. את שם הרופא – אשלח היום. הוא רופא בקופ"ח מכבי [ב.ח.]. ואכן, יכול להיות שבאותו יום הייתי במשטרה להגיש תלונה. ביום כ"ד ניסן תשע"ז (20.4.17) (טענה לאיחור של שעה), הציצית של הבן התלכלכה והאוטובוס ברח מהתחנה ואני עליתי לאוטובוס הבא.

האב מגיב: האישה טוענת שהיא חולה, ביום ז' ניסן תשע"ז (3.4.17) היא שלחה הודעה שהיא לא מביאה את הילד כי היא חולה, ושאווא ל[ר.], בקשתי את האישור הרפואי אך היא לא ענתה, ובאתי ל[ר.] לקחת את הילד.

ובכן, בית הדין לא יקבל מצב של הפרת הסדרי שהות. האם מתארת שלשה איחורים למפגש להעברת הבן כשכל אחד מהאיחורים הוא כשעה. המפגשים סמוכים זה לזה. הסברי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

האם באשר לאיחורים של האוטובוס, פקקים, עיכובים בדרך, ציצית של הבן שהתלכלכה וכד', אינם מצדיקים איחורים עוקבים וקבועים של כשעה. במידה והיה חשוב לה להגיע בזמן, נראה כי האם היתה יכולה להתארגן טוב יותר עם עצמה ולהגיע למקום המפגש במועד. ניכר כי האם מזלזלת בנוכחות האב ובעובדה כי הוא עומד וממתין בכל פעם לקבלת הילד, ובית הדין לא יאות לקבל מצב שכזה.

לאחר הפעלת שיקול הדעת, ובשל הטרחת המערכת לחינם באשר להפרות הסדרי ראייה הנ"ל, ובהמשך לקנסות שכבר הוטלו בעבר בגין הפרות הסדרי ראייה (וראו האמור לעיל) בית הדין מחליט להטיל על האם הוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך 200 ש"ח עבור כל איחור, סה"כ 600 ש"ח עבור שלושת האיחורים המתוארים מעלה.

העתק החלטה זו יועבר למרכז לגביית קנסות.

באשר ליום בו טוענת האם כי היא היתה חולה, אך מודה ש"יכול להיות שבאותו יום הייתי במשטרה להגיש תלונה", בית הדין סבור כי יש לבחון את תאריך התלונה, האם אכן הוגשה על ידי האם באותו יום בו טענתה היתה חולה ולא יכלה לממש את ההסדרים שנקבעו, וכן לזמן לעדות את ד"ר [ק'] (האם המציאה אישור רפואי לתיק). במידה ויתברר בעתיד כי האם ממשיכה בהפרות ההסדרים, והם לא יעלו על דרך המלך, בית הדין ישקול לממש אף את האמור, ואם עדות הרופא תעלה כי האם היתה מסוגלת להביא את הילדים למקום המפגש, בית הדין ישקול פסיקת הוצאות נוספת לדוגמה.

על האם לקחת בחשבון כי על הפרק עומדת שאלת משמורת הבן, וככל שיתברר כי היא לא מסוגלת למלא באופן נאות את תפקיד ההורה המשמורן, זה שדואג אף למקומו של ההורה השני בחיי הבן, הדבר עלול להשליך אף על ההכרעה בסוגיה זו. הדבר אף הובהר לאם בסיומו של הדין.

לסיום נעיר – בפתח הדיון ובהסכמת באי כוח שני הצדדים, בית הדין שוחח עם באי כוח שני הצדדים ללא נוכחות הצדדים, כדי להבהיר להם את חשיבות הקשר שבין הבן לשני הוריו, תוך בקשה כי אף הם, כבאי כוח הצדדים וכאלו שהצדדים נותנים אמונם בהם, יסייעו במשימה חשובה זו לשמירת טובתו של הבן ושלמותו הנפשית.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ח בניסן התשע"ז (24/04/2017).

הרב אברהם דב זרביב

הרב דוד גרוזמן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד